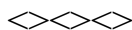

11	Nazarján Hamlet		Budapest XVIII. AN	74		74
12	Diramerján Viktor		Budapest XI. AN	72		72
13	Badalján Edvárd		Budapest IX. AN	69		69
14	dr. Peltekian Aram		Debrecen AN	68		68
15	Akopján Nikogosz		Veszprém AN és EÖGY	67	45	22
16	Avanesian Alex		Budapest V. AN	66		66
17	Nuridsány Zoltánná		Budapest XV. AN	65		65
18	Zachariás Klára		Budapest XII. AN	65		65
19	Nzseján Szuren		Nyíregyháza AN	65		65
20	dr. Detre Csabáné	E	Pécs AN	65		65
21	dr. Garaguly István		Budapest I. AN	64		64
22	Váradiné Endrész M.		Szigethalom AN	64		64
23	Szatomári József	E	Győr AN	61		61

Eddig tart az OÖÖ.

24	dr. Serkisian Szeván		Budapest III. EÖGY	58	45	13
25	Szongoth Gábor		Budapest XI. EÖGY	56	45	11
26	Bánki Árpád	E	Szászhalombatta AN	55		55
27	Kirkósa Sándor		Budapest XIV. EÖGY	53	45	8
28	Flórián Antal		Szeged EÖGY	50	45	5
29	dr. Issekutz Sarolta		Budapest II. EÖGY	48	45	3
30	Lászlóffy István		Budapest V. EÖGY	47	45	2
31	Zakariás Antal Dirán		Budapest II. EÖGY	47	45	2
32	Fancsali Gábor János		Budaörs EÖGY	47	45	2
33	Király Anikó		Budapest XIII EÖGY	46	45	1
34	Dávid Csaba		Budapest I. EÖGY	45	45	
35	Zárug Orsolya		Budapest VI: EÖGY	45	45	
36	dr. Czárán István		Budapest XI: EÖGY	44	44	
37	dr. Borszéki Béla		Budapest IX. EÖGY	41	41	

Beszámoló tíz éve elhunyt apámnak

Édesapám!

El kell mondanom, mi történt bennem január 3-án.

Mindig arra tanítottál, hogy örmény származásommal ne kérkedjek, mert amióta István ükapám Bem hasznára működött, azóta mi inkább magyarok vagyunk. Mondtad ezt a szoros családi kötelékek tudatában, körülveve csupa, ugyancsak örmény származású családdal. Nagypád Csiky-lányt vett el, lányai pedig Zakariáshoz, Novákhoz, Fejérhez mentek feleségül, a dédanyád Császár-lány volt, a te édesanyádat is Cs. Zakariás Anna névre keresztelték... de nehogy a szövevényes családfát felsoroljam, ezt Te nálam úgyis jobban tudod. Csakhogy: mondtad te mindezt annak a szorításnak a tudatában, amely 1919-től kezdve (Tamási Áront idézve: "hogya a románok kézhez vettek minket") fojtogatott minden magyarul beszélőt a Feketeügy mentén is.

Ugyanakkor folyamatosan tanítottál arra a humanista elvre, hogy „nem értek egyet veled,

ezért mindent megteszek, hogy elmondhasd ellenérveidet." Ezeket az eszméket mélyen belém ültetted és ráneveltél, hogy azt az embert érezzem közelinek, aki az erkölcsi igazságosságért áldozni képes.

Most hát számot kell adnom Neked (igen, Neked, pedig, magam is négy gyermek apjaként halálad napjáig magáztalak), hogy miért kanyarodtam olyan irányba, amit Te nem szorgalmaztál. Te az erdélyi magyarságot féltetted. (Volt is mitől!) Aztán pedig, hogy Budapestig sodort minket a történelemnek gúnyolt áradat, én amúgy sem tudtam, mihez kezdjek a származási-családi hagyománnyal. Csak angadzsáburt ettem és tudtam, hogy kiterjedt és örmény származású a családunk.

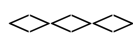
1999 január 3-án még talán a fejedet is csóváltad, amikor láttad, hogy beülök egy nagy terembe, ahol különféle ízetlenségek folynak. Nem részletezem, Édesapám, mert ha éppen odafigyeltél, úgyis láttad. (Bár lehet, hogy Nektek, ott fent már indifferens az itteni, alacsony piszok?) Bizonyára emlékszel itteni életedből a görcsös könnyedséggel elkövetett jogtalanságokra, amelyeknek mindig volt írott, törvényes igazolása - legfeljebb az alapvető, emberi erkölcsöt sértették. De azt nagyon. Nos, január 3-án mégis eljött egy pillanat, amikor abban a teremben kezdtem mégis jól érezni magam. Miért?

Ültem ott egy kis csapat egyik legkisebbik tagjaként. A csapat igyekezett méltányosan, de mégis a végsőkig harcolni az igazságért. Méltányosságért cserébe azonban nem kapott méltányosságot. Igyekezett becsületes kompromisszumot kötni, és valamilyen emberi "többlet" érdekében arányosságot kiharcolni. Hiába. Úthengerként nyomult valami más, ami irgalmat, belátást nem ismer. És én ekkor - "amazok" sorozatos, vak és ignoráns szavazó-győzelmei láttán - kezdtem jól érezni magam csupán attól, hogy ezen a széken ülök, ennek a kis csapatnak tagjaként. Egyszerűen boldog lettem - érts meg, Édesapám! - mert az **enyéim között** vagyok.

Neked nemzeti megfontolásokból igazad volt, hogy szinte kizárólag a magyarsággal törődtél. (Meg az enyémet nevelgetted.) Ma más a helyzet, mint az elmúlt hetven év Erdélyében: közeledünk a nemzeteket áthidaló (de nem kiküszöbölő) európai álmhoz. És ezen a január 3-án abban a szép, nagy ülésteremben nem népek vitáztak, hanem két szemlélet. "Ezek", akik között ültem, a méltányosság és a demokrácia nevű álmért küzdöttek. Olyan demokráciáért, amely nem csupán számok könyörtelen világa, eszközül nem a másik elhallgattatását alkalmazza, főként pedig nem a "számszerű demokrácia diktatúrája". Tudták, hogy szinte semmi esélyük. "To dream, the impossible dream" lehetetlen álm, hogy a "La Mancha lovagja" dalszövegét idézzem - persze, csak azért, hogy kissé nyugati típusú műveltségemmel kérkedjem.

Édesapa, ezzel a jelentésemet be is zárom. Boldognak éreztem magam, Reád is büszkén, mert képes voltál úgy nevelni engem, hogy magyar legyek, a gyökereimet soha nem feledve. (Az egykori, szomorú kifejezést pozitívan kifordítva: igazi, becsületes "kettős nevelés" volt ez.) Nélküled sohasem ülhettem volna ott, azon a széken, ennek a kicsi csoportnak legkisebbik tagjaként, a Te más irányú törekvéseidet kissé visszafordítva. Ekkor jutott eszembe István ükapám Bem Józseffel, mert az a 48/49-es küzdelem is "the impossible dream" volt egy úthengerrel szemben. Hiszem, hogy vasárnap este 9 óra tájt, amikor láttad "örmény kisebbségi képviselő" fiadat, amint cseppet keserűen, mégis valami büszkeséggel a szívében ballag el a nagy ülésteremből - nem csóváltad a fejed, sőt...! Jó helyen ültem, az enyémeik között. Ezt Te bizonyosan jóváhagyod.

Ölel fiad: *Dávid Csaba*

Szomorújelentés